Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Конференция у президента міністрів.

Конференциї у президента міністрів кн. Гогенльоге відбувають ся від кількох днів дуже живо, майже в прискоренім темпі, бо Рада державна має вже 15 с. м. зібрати ся а до того часу мусить ситуация бути бодай виясена. Чи переговори з партиями довели або доведуть до чогось, нині ще не можна сказати, бо звістно лиш тілько, що проводирі поодиноких партий уважали за відповідне подати до відомости, а о становищи правительства не звістно таки нічого, хиба лиш то, що кн. Гогенльоге стоїть рішучо при загальнім рівнім, безпосереднім і тайнім праві голосованя. Отже поки що треба обмежити ся лиш на вісти з поодиноких партий.

Ческий клюб подає таку звістку про конференцию своїх проводирів з президентом міністрів: Президия ческого клюбу, посли др. Пацак, др. Страньский і др. Крамарж, як також члени парляментарної комісиї ческого клюбу, пос. др. Герольд і др. Жачек переговорювали з президентом міністрів дві години. Кн. Гогенльоге сказав їм, що хоче з як найбільшою прихильностию відносити ся до ческого народу, котрий не має ніякої причини недовіряти теперішному правительству. Заразом зазначив він, що его задачею єсть довести реформу виборчу до кінця. — Др. Пацак заявив президентови міністрів, що то зовсім не правда, мов би то він чи то з дотеперішним правительством чи з Німцями заключив якийсь компроміс в справі реформи виборчої. Ческий клюб буде відносити ся до теперішного правительства лиш відповідно до того, яке становище займе оно супротив ческих жадань. Що до реформи виборчої, то клюб стоїть на тім становищи, що проєкт правительства не відповідає засадам рівного права виборчого. Шефови правительства доказувано на числах, що той проєкт зладжений неправно в користь Німців. Президентови міністрів заявлено з цілою рішучостию, що ческий клюб не допустить до ніякої реформи виборчої, котра би означала несправедливість для ческого народу.

В дискусиї брали участь всі присутні і вказували отверто на велике огірчене, яке настало в ческім народі з тої причини, що знов не додержано приреченя в справі виконуваня справедливости, та мотивовано основно жаданя ческого народу. Треба виразно зазначити, що о парляментаризациї кабінету не було бесіди. Коли чеські мужі довіря зазначили, що они не можуть сказати, як будуть поступати в справі реформи виборчої, доки не знають докладного становища правительства що до розділу мандатів, то президент міністрів запросив тих делеґатів на нову конференцию, котра відбуде ся в пятницю, а на котрій кн. Гогенльоге поставить їм конкретні предложеня в справі реформи виборчої і виказже їм своє становище супротив жадань ческого клюбу.

В розмові з дром Перґельтом, репрезентантом німецких послів з Чехії, котра тревала пять чвертий години, зазначив кн. Гогенльоге, що переведенє реформи виборчої творить осередок его правительственної проґрами, та просив посла, щоби він єму помагав. Розпочали ся актуально-політичні головні питаня як що до становища Австриї до Угорщини, так також що до реформи виборчої і парляментарного положеня. Др. Перґельт зазначив конечну потребу віддати реформу виборчу і поділ округів виборчих в опіку кваліфікованої більшости, щоби тим способом уникнути небезпечности дальше ідучих змін ординациї реформи виборчої на некористь Німців. Таке забезпеченє стану посіданя німецкого в парляменті зазначив др. Перґельт яко конечне услівє для Німців, щоби они голосували за реформою виборчою. При сій нагоді обговорював др. Перґельт також кілька політичних справ, що відносять ся специяльно до Чехії. Др. Перґельт

---

4)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлійского — Артура Моррізона).

(Дальше).

— Ну, щож ти на то? — спитав Ювіт. — Поліция знає Вількса дуже добре; то один із найнебезпечнійших взломників в цілім краю. Я ще доси не завів знакомства з ним, але недавно тому мав я нагоду зложити его фотоґрафію до моєї малої збірки; знаєш, на всякий случай, а нині сповнила она свою ціль. Річ ясна. Вількс хотів свою добичу завести до Льондону і числив на то, що коли буде переїзджати через стацию Чельк Ферм, викине торбу через вікно, щоби єї відтак як найскорше знов забрати, бо здогадував ся добре, що на стациях дістали вже телеґрафічне повідомленє, щоби мали там око на підозріних подорожних. Присутність Ліміго в перєсіку не дала єму того зробити і він міг лиш в той спосіб виратувати ся від небезпечности, щоби его зловили з „паперами як золото“, що зробив умову з Лімім. Тепер вже знаю, чому Лімі надармо чекав на двірци на пана В.

— Щож тепер зробиш? — спитав я.

— Скоро заїде дорожка, поїду до того дому при Золотій улици і буду старати ся о скілько можна щось вивідати ся.

Я зміркував, що тут не обійде ся без якоїсь пригоди і тому спитав его, чи не здала би ся єму поміч.

Ювіт усьміхнув ся. — Я гадаю, що й сам дам собі раду — сказав він.

— Ну, то може можна би мені лиш придивляти ся? — почав я просити ся. — Розуміє ся, що я не хочу ставати тобі на перешкоді, успіх роботи лишить ся при тобі, а мене то лиш інтересує.

— Ну, то їдь з нами, дорожка досить велика, щоби нас трох в ній помістило ся.

Золота улиця то коротка улиця з приватними домами, котрі досить великі і могли би щось розповісти о богатстві, котре вже повидлуцувало ся. Ми переїхали ся по ній поволи і Лімі міг легко показати той дім, де він дістав сто шилінґів[1]) за то, що приніс торбу. На кінци тої улиці завернула дорожка поза ріг а Ювіт написав тут кілька слів до Скотленд Ярд[2]) а відтак сказав до Ліміго: Завезіть сей лист до Скотленд Ярд сею дорожкою, за котру я заплачу а відтак вертайте домів.

— Дуже добре, пане тайний. Але чи я вже буду мати спокій?

— Авжеж. Лиш сидіть нині пильненько дома, а я переконаний, що на будуче дадуть вам спокій. За день або два зможу вам може дещо сказати а тоді пішлю по вас. А тепер бувайте здорові.

Дорожка покотила ся а Ювіт і я пошли ся поволи Золотою улицею назад. — Зробимо — каже Ювіт до мене — маленьку візиту пану Голлемсови. За кілька годин мабуть зловить его поліция і обсадить его дім, коли возьме ся зараз до діла, скоро дістане мій лист.

— Чи ти его коли видів?

— О скілько знаю, ні; але я єго знаю під иньшим іменем. Вількса знаю лиш з лиця, але він не має і понятя о мені.

— А щож єму скажемо?

— То буде завесіти від обставин. Може мені прийде щось на язик, аж коли зайдемо до него, а може пізнійше. В найгіршім случаю можу звідувати ся про Ліміго, котрий, як знаєш, шукає роботи.

Але нам не судило ся зробити знакомство з Голлемсом. Коли ми доходили до того дому, зробив ся нараз якийсь страшний крик, що походив з долішної части того дому, і зараз по тім вибіг на улицю якийсь чоловік без ковніра і з віддертим майже зовсім від жакета рукавом. Я мав це лиш тілько часу, щоби побачити, що один з них мав револьвер в руці і що оба спинили ся, коли побачили людий на улици, як вже Ювіт вхопив мене за руку і сказав: То наш чоловік! — а відтак побіг за втікаючим.

Ми вбігли в найблизший заулок, як вже й побачили може на яких двайцять метрів перед собою втікаючого. Він підтягнув віддертий рукав на собі в гору, щоби закрити діру і чув ся очевидно зовсім безпечний.

— То Сім Вількс — сказав Ювіт до мене. — Той „страшно великий пан“, що дав Лімеви свою торбу, а котрий, скоро я не дуже помиляю ся, знав би щось сказати про Квінтонів рубін. Не дивн ся на ним так дуже, бо готов ще обернути ся. Скоро вийдемо на яку улицю,

[1]) Шілінґ, срібна монета; 100 шілінґів=120 корон.

[2]) Головне місце збору тайної поліциї.

набрав з конференциї того вражіня, що князь Гогенльоге хоче старати ся всіма силами, щоби реформа виборча ще в сїй палатї послів стала ся законом, з другої же сторони, що президент міністрів поки що не висуває в своїй акциї політичній наперед парляментаризацию свого кабінету.

Голова руского клюбу, пос. Романчук в розмові з президентом міністрів предложив єму бажаня і жаданя Русинів в Галичинї. Він застеріг ся против того, щоби евентуальне збільшенє числа галицких мандатів виходило виключно лиш Полякам на користь і не увзглядняло Русинів як потреба. Засади загального рівного права виборчого не треба нїяк нарушувати задля користий для польского Кола; в противнім случаю мусїли би Русини ставити правительству як найенерґічнїйший опір. Пос. Романчук висказав ся також рішучо против розширеня автономії краю і поставив наконець цїлий ряд жадань в справі обезпеки свободи виборів.

Пос. Шустерзич так розповідає о своїй розмові з президентом міністрів: Кн. Гогенльоге зробив на мене незвичайно добре вражінє. Він стоїть рішучо і вповні з внутрішного переконаня на основі загального, рівного і без посередного права виборчого. Він єго переведе як длятого, бо сам переконаний вповні о єго потребі, так і длятого, що то єсть непохитна воля Корони. Кн. Гогенльоге уважає вибори на основі старої ординациї виборчої за політичну неможливість. То зовсїм виключене, щоби Корона відступила. Коли слухати, як кн. Гогенльоге говорить, то укріпляє ся переконанє, що загальне і рівне право виборче стало ся Австриї катеґоричним приказом. Що кн. Гогенльоге має щирий намір перевести загальне і рівне право виборче так скоро, як би то лиш можна і що буде безусловно виступати против всякого проволїканя, виходить виразно з того, що він стоїть при проєктї Ґавч-Біляндт-Райдта. Змаганя кн. Гогенльоге стремлять передовсїм до того, щоби на сїй основі довести до компромісу. Кн. Гогенльоге — каже пос. Шустерзич — робить на мене вражінє чоловіка наскрізь новочасного, перенятого демократичними засадами. Я гадаю, що бар. Ґавч зробив реформі виборчій дуже добру прислугу, коли припоручив Коронї кн. Гогенльоге яко свого наслїдника. Рада державна буде скликана знову на день 15 с. м. а аж до того часу мабуть вже порішить ся, чи знайшли ся основи для компромісу.

В імени полудневих Славян переговорював з президентом міністрів пос. гофрат Пльой і він так каже: Я набрав вражіня, що кн. Гогенльоге буде з цїлої сили старати ся перевести реформу виборчу а длятого й буде старати ся усунути всї перешкоди, які стоять тому в дорозї. Я заявив президентови міністрів щиро і льояльно, що я і мої товариші мимо того, що в засадї єсьмо за загальним і рівним правом виборчим, будемо могли лиш тодї голосувати за предложенєм правительства, коли в проєктї що до Каринтиї і долїшної Стириї будуть пороблені відповідні зміни. Каринтия мусить безусловно одержати два мандати. Кн. Гогенльоге вказував по кілька разів на безусловну конечність заведеня загального, рівного права виборчого і заприміти в, що тота реформа не дасть ся вже дальше відкладати. Мимо того я сумнїваю ся, чи реформу буде можна парляментарно залагодити. Була бесїда й о парляментаризациї кабінету, але я набрав такого вражіня, що кн. Гогенльоге не займає ся безпосередно гадкою парляментаризациї.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Остаточний вислїд виборів на Угорщинї. — Події в Росиї.

Відручне письмо цїсарске з дня 8 с. м. до президента міністрів скликує Раду державну на день 15 с. м. Як зачувати, мав президент міністрів кн. Гогенльоге сказати, що засїданя спільних Делєґаций розпічнуть ся вже в першій половинї червня.

Вчера вели ся дальші конференциї з проводирями партий. Кн. Гогенльоге конферував довший час з пос. Сільвестром і розвідував ся у него про становище нїмецкої партиї народної. Опісля конферував з пос. Функе, котрий рішучо противив ся тому, щоби правительство сповнило жаданя Чехів і домагав ся, щоби справа роздїлу мандатів і означенє їх числа не зависїло від звичайної більшости, лиш від двох третин більшости.

Остаточний вислїд виборів на Угорщинї так представляє ся: У всіх 413 округах вибрано: 240 з партиї независимости, 74 з партиї конституцийної, 32 з партиї народної; безпартийних 17 а між тими 12 семигородских Сасів; Румунів, Словаків і Сербів разом 26, демократів 3, з нової партиї 1, социяліст 1, селяньска партия 1. Коли тепер зважити, що в однім окрузї мусять відбути ся нові вибори, що в чотирох вибори застановлено а в 13 округах мають відбути ся тайнїйші вибори, то можна припускати, що партия независимости буде мати кругло 250 членів. Але теперішне правительство єсть коаліцийне, отже треба брати в рахубу й силу скоалїзованих партий. Правительствена більшість буде тепер виносити в угорскій палатї послів на 413 голосів 356 — відносини, яких ще доси не бувало на Угорщинї.

Вчера оголошено церемонїял для принятя в Зимнім двірци з нагоди скликаня Ради і Думи державної. В день принятя о 10 год. рано відбуде ся у всїх церквах в столици торжественне богослуженє. Члени Ради державної і Думи, міністри і високі достойники приїдуть о 1 год. по полудни до Зимного двірця, де їх цар прийме. Цар, обі цариції і цїла царска родина підуть у великім походї до тронної салї сьв. Юрия. По переду будуть іти церемонник, високі достойники і старший дворский (гофмайстер), котрий повідомить царя о приїздї членів Ради державної і Думи до палати. Перед царем будуть нести царскі відзнаки: печать, прапор, меч, скипетр і корону. В тронній сали петербургский митрополит повитає царя і цариції хрестом і сьвяченою водою та відправить молебень. По богослуженю члени царского дому уставлять ся по правій сторонї трону, а старший дворский, ґенеральний ад'ютант і царска дружина о два степенї низше по лївій сторонї. Цар вступить на трон, сяде і відчитає тронну бесїду, а відтак разом з царицями і членами царского дому вийде із салї.

Замах на московского ґен.-ґубернатора, адмірала Дубасова зробив в правительствених кругах в Петербурзі дуже глубоке вражінє. Дубасов був одним із тих, що свого часу старав ся на давний чиновницкий лад знищити безпощадно всякий свободолюбивий рух і длятого революціонери постановили були вже давно єго убити. Як тепер однак показало ся, Дубасов зранений лиш легко а бомба розірвала лиш єго адютанта, візника, полициянта і таки того самого чоловіка, що в мундурі офіцира від маринарки кинув бомбу на Дубасова.

де буде більше людий, то я з ним трохи побалакаю.

Чоловік той держав ся зразу тихійших улиць, аж наконець вбіг на улицю Бекінґгемскої палати і станув там перед якимсь склепом з білєм, але подивившись на хвильку на виставу у вікнї, пустив ся дальше.

— Добрий знак, — заприміти в Ювіт — видко, не має гроший а то улекшує нам дїло.

За хвильку зближив ся Вількс до якоїсь малої громадки, що обступила була якусь женщину, граючу на скрипцї. Ювіт сїпнув мене за рукав;ількома кроками поминули ми нашого чоловіка і станули по другім боці тої громадки. Коли Вількс пустив ся дальше, пішли ми против него.

— А ти звідки тут, Сіме?! — відозвав ся Ювіт, удаючи вельми урадованого. — Таже я твого писка вже віками не бачив і гадав, що тебе закоробкали. А деж ти подів свій галштук?

Вількс здивований видивив ся недовірчиво. — Я вас не знаю — сказав він. — Мабуть помиляєте ся.

Ювіт зареготав ся. — Я й рад, що ти мене не пізнаєш — сказав він. — Коли вже ти не можеш мене пізнати, то хапуни [3]) тим більше мене не пізнають. Видко, що я добре причепурив ся. Знаєш що, я тобі справлю новий галштук, то чей може будеш тодї знати, що я твій давний товариш?

Вількс все ще не довіряв. — Я вас не розумію — сказав він, а відтак додав по хвили: Хтож ви?

Ювіт кліпнув многозначно очима: Трохи хійше. Я мав щастє і називаю ся тепер пан Шмідт, доки аж всего не протриндаю. Ходи, треба палку залити.

— Мушу іти дальше — сказав Вількс — скоро ти яко давний товариш не схочеш менї вигодити двайцяткою [4]) — додав він, усьміхаючись.

— Чому би нї — відповів Ювіт і всунув руку до кишенї. — Я тепер при готівцї, мій хлопче молодче, та й вже трохи змочив горло. Гуляю тепер так, що не дивував би ся, як би нинї повен як куфа вернув домів. Та лиш двайцятку? Возьми дві, коли хочеш — а може три — у мене є досить, а колись ти менї знов поможеш. На, маєш.

Ювіт прибрав нараз своїми руками і своїм поведенєм зовсїм вид запитого волоцюги і наставив Вільксови жменю повну срібних і золотих гроший.

— Возьму три — сказав Вількс рішучо, — але аби я так дихав, як я тебе знаю. А твій приятель то що за один?

Ювіт подивив ся на мене, моргнув очима і сказав з тиха: Все в порядку. Він тепер трохи відпочиває. В Менчестері єго припекло!

Вількс усьміхнув ся і кивнув головою а я зрозумів, що Ювіт зробив з мене такого, за котрим полиция в Менчестері шукає.

Ми зайшли до якогось шинку і випили там по чарцї поганої парухи. Вількс все ще недовірчиво споглядав на нас а я добачив, як він не спускав очий з Ювіта, не довіряючи єму. Але три двайцятки таки значно єго успокоїли, а відтак Ювіт відозвав ся:

— Ну, що там чувати з нашим старим товаришем із Золотої улицї? Чи ти мав з ним що недавно?

Вількс споглянув на стелю і покивав головою.

— Але ти маєш щастє. Було би зле з тобою, як би ти там нинї був.

— А то чому?

— Коли ти там не був, то й не треба тобі знати. Я щось знаю, хоч мене там також не було. Я лиш рад, що не мав недавно тому нїякого дїла в Золотій улици.

— Чи може вже хапуни слїдять?

(Дальше буде).

[3]) Поліцияни.

[4]) 20 шілїнґів = 24 корон.

Новинки.

Львів, дня 9-го мая 1906.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував комасацийного інжинєра, Ів. Брудина, аграрним інспектором з осідком у Львові.

— **Нові школи.** Ц. к. краєва рада шкільна з'организувала нові однокласові школи народні: в Розношинцях, збаражского повіта, в присілку Луги під Коронцем, бучацкого повіта, в присілку Воля Ціввкова, чесанівского повіта. Краєва рада шкільна постановила побудовати 1-кл. школу в Марківці, печеніжиньского повіта, при помочи запомоги з краєвого фонду; признала безпроцентові позички на будову шкіл: громаді Швейків, підгаєцкого повіта, в сумі 10.000 корон; громаді Буцнів, тернопільского повіта, в сумі 4000 корон і громаді Кроводрґа, краківского повіта, в сумі 12.000 корон.

— **Дрібні вісти.** З'їзд учителів семинарий в справі реформи учительских семинарий відбуде ся дня 12-го с. м. у Львові в будинку женьскої семинариї. — До письменного іспиту зрілости в рускій ґімназиї у Львові зголосило ся 72 учеників. — Іспити на учителька жіночих робіт розпічнуть ся в сїм роцї перед іспитуючою комісиєю в Перемишли дня 6 червня. Поданя о допущенє до іспиту треба вносити до кінця мая. — Гр. Фел. Скарбкова подарувала під будову польского „Дому академичного" у Львові площу простору 300 квадр. сяжнів, виділених із свого ґрунту, положеного в самім середмістю при ул. Фредра і Стежковій. Площа та представляє дуже значну вартість. — З Чікаґо доносять, що до бюра мілїардера Ляйтера вломили ся злочинцї, а розбивши при помочи динаміту касу, забрали цїнні папери на квоту 100.000 долярів.

— **З вистави худоби.** В присутности численної публики відбуло ся вчера в полудне на виставі худоби роздане нагород для виставців, при чім промовив предсїдатель господарского товариства п. Брикчиньский, а відповіли єму два селяни, по польски і по руски. Признано загалом 18 почетних дипльомів, 30 срібних державних медалїв, 13 срібних медалїв товариства, 23 державних медалїв срібних, 7 бронзових медалїв товариства і 19 похвальних листів. Крім того роздано 126 селянам-виставцям грошеві нагороди в квотах від 50 до 300 корон. Вечером виставу закрито.

— **Зазив до читалень „Просьвіти".** Незадовго, бо вже 29-го червня с. р. відбудуть ся загальні збори товариства „Просьвіта" у Львові. До звіту з дїяльности видїлу суть конечно потрібні справозданя читалень. До кождої читальні „Просьвіти" вислано відповідний бляикет, але до тепер заледви третя часть зволила надіслати свої справозданя. Просимо поспішити ся видїли читалень, а особливо їх голови мають сповнити сей обовязок — наложений на них статутом — під особистою відвічальностию. — З канцеляриї товариства „Просьвіта" у Львові.

— **Процес о крадїж тютюну.** В справі крадежи тютюну і туток з винницкої фабрики розпочала ся судова розправа перед вирокуючим трибуналом у Львові. В трибуналї засїдають радники Левчиньский, Берзон, Проминьский і Дрекслер. Обжаловує заст. прокуратора Ганчаковский, боронять др. Райтер, др. Соляньский, др. Ціппер, др. Горовіц і др. Розенман. Державний скарб заступають др. Орский і др. Поспішіль з Відня. На лаві обжалованих засїло 22 осіб з Винник і Львова: фабричні веркмайстри Альойзий Вольф, Ів. Цімура, Семен Вільчиньский і Теодор Маєвский; фабр. дозорцї Стан. Почко, Ферд. Шмідт, Григ. Буковский, Ів. Пацульский, робітник Фил. Скремета і робітниця Анаст. Коблївна. Тих всїх обжалувано о злочин крадежи і о співучасть в крадежи. Дальші обжаловані шинкар І. Еренпрайс, М. Фішер, Н. Цвердлинг з жінкою Байлею з Винник та Альтер і Герш Шостек, С. Бомзе, А. Вольмут, С. Талер і Н. Фішер зі Львова — відповідають за торговане краденим тютюном і тутками. Акт обжалованя, в обемі 78 сторін, описує, як викрито крадїж, як відбувала ся фабрикація папіросів і пачок та о скілько кождий з обжалованих винен. По відчитаню акту обжалованя о 1-ій год. по полудни оборонцї поставили внесенє о передане розправи судови присяжних, бо хоч прокуратор не подав виразної висоти шкоди, то з єго виводів виходить, що шкода перевисшає 600 К і кваліфікує ся перед суд присяжних. Трибунал поки-що не прихилив ся до того внесеня. При дальшім відчитуваню протоколів ситуацийного пляну, оборонцї поставили внесенє, аби трибунал на місци оглянув урядженє фабрики і спосіб фабрикациї тютюну. Прокуратор не спротивив ся тому внесеню, а трибунал ухвалив виїхати до Винник на оглядини фабрики. Переслухане обжалуваних розпічне ся нинї.

— **Курс приготовляючий** до вступних іспитів до І. кл. ґімн. уладжує філїя руского тов. педаг. в Мостисках в часї від 15-го мая до 14-го линия і від 15-го линия до кінця серпня с. р. в Мостисках. Наміряючі користати з сего курсу мають зголосити ся до п. Лопушаньского, директора мужеской школи в Мостисках, з поданем дотепер рішного перебігу науки і віку. Наука буде удїляти ся безплатно.

— **Буря з громами** навістила вчера по полудни Львів і околицю. Упав сильний дощ, що з перервами тревав від 5-ої години по полудни до ночи. Нинї рано знов дуже хороша погода.

— **Смерть під колесами поїзду.** З Хирова пишуть: В недїлю дня 6 с. м. около години 9-ої вечером переїхав особовий поїзд, що ішов з Хирова до Самбора, 27-лїтного ґірничого інжинїра Виктора Забавского, сина зелїзничого банмайстра в Хирові і убив єго на місцї. Страшно покалїчене тїло нещастного найдено зараз по переїздї того поїзду зараз коло шин і то недалеко дому, де мешкають родичі Забавского. Оповідають, що Забавский допустив ся самоубийства.

— **Украдена камениця.** В містї Галле, в Німеччинї, лучила ся небувала в Европі подїя, що хитрі злодії украли двоповерхову каменицю. В Америцї — як оповідають — такі річи не належать до великих рідкостий, але в Европі крадїж камениці єсть дїйстно чимсь небувалим. Отже в Галле померла давно властителька камениці, котра стояла при улици „Вермліхтерштрассе". По смерти властителя перейшла в посїданє спадкоємцїв, котрі постійно мешкають в Берлинї. Один з них прибув недавно до Галле, аби оглянути ту каменицю, а коли ей мимо найпильнїйших глядань не міг найти, удав ся до полициї, аби розвідати ся. Заряджене полицийне слїдство виказало, що якийсь підприємець розбираня домів вніс до власти донесенє, що має намір збурити згадану каменицю, одержав на то дозвіл власти і збуривши каменицю, продав матеріял. Дальше слїдство викрило, що тим підприємцем був звістний і кілька разів караний вязницею мантїй, Франц Бльок, котрий до спілки з добраними товаришами розібрав каменицю і подїлив ся грішми за проданий матеріял. Бльока арештовано, а єго товаришів глядає полиция.

† **Помер** Николай Кучанець, вислужений управитель народної школи в Дрогобичи, дня 4-го с. м., в 58-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 9 мая. W. Ztg. оголосила відручне письмо цїсарске усуваюче з виразами признаня бар. Гавеншільд-Бавера з управительства найвисшої палати обрахункової і іменуюче на єго місце президентом тої палати бар. Ґавча.

Берлин 9 мая. Цїсар Вільгельм зложить дня 6 червня візиту Цїсареви Франц Йосифови в Шинбрунї.

Кольонїя 9 мая. Köln. Ztg. заперечує донесене ґазет, що шеф ґенерального штабу ґр. Мольтке прийде разом з цїсарем Вільгельмом до Відня. Ґр. Мольтке буде лиш на ювілейнім торжестві шефа австрийского ґен. штабу бар. Бека і верне до Берлина ще перед виїздом цїсаря Вільгельма до Відня.

Петербург 9 мая. (П. А.) Вість розпущена в заграничних ґазетах о убитю ґр. Іґнатєва в Києві єсть безосновна. (Мабуть був то пущений лиш пострах з нагоди чутки о можливім іменованю ґр. Іґнатєва оберпрокуратором сьв. синода. — *Ред.*)

Петербург 9 мая. (П. А.) Перше засїданє Думи державної відбуде ся 10 с. м. о 4 годинї по полудни. Вчера відбуло ся торжественне посьвяченє льокалю Думи.

Тульон 9 мая. Пущено тут на воду російский панцирник „Адмірал Макаров" в присутности вдовицї по Макарові.

Льондон 9 мая. З Ґібральтару доносять що атлянтийска фльота одержала приказ вертати.

Льондон 9 мая. До Daily Mail доносять з Каіра, що наймлено вербдюди, щоби їх ужити на Синайскім півострові в службі єгипетскої артилєриї.

Ню-Йорк 9 мая. З Вальпараізо доносять, що там було сильне землетрясенє. Богато домів зовсїм завалило ся. Страти в людех ще незвістні.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: „Gazeta Lwowska" з 10 мая с. р. оповіщує розписанє оферт на доставу плахот до накриваня посилок на р. 1907 в округї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. Услівя тої достави як також формулярі оферт можна переглянути взглядно дістати в відділї руховім Дирекциї II. поверх двері ч. 229. Оферти можна вносити найдальше до 12 години в полудне дня 15 мая с. р.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 4-го мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·70; жито 5·80 до 6·—; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 7·20 до 7·70; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·— до 8·50; бобик 6·40 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 55·—; конюшина шведска 75·— до 90·—; тимотка 22·— до 26·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).